

На думку фахівців [3], з огляду на головну мету стратегічного контролю, якою є виявлення, надання можливості вирішення проблем і запобігання їх результативності на практиці, можна застосувати два підходи. *Перший ґрунтується на створенні системи раннього попередження*, завданням якого є виявлення проблем за допомогою проведення постійного спостереження й аналізу показників. Ці показники проблем формуються на основі аналізу впливу масиву факторів на результати діяльності організації. Здійснюється вибір таких показників, за допомогою яких можна описати фактори, що говорять про наш успіх. Систему раннього попередження можна розглядати у взаємозв'язку з маркетингом, фінансами і бухгалтерським обліком, логістикою тощо, її місце в ієрархії системи управління (рис. 1) знаходиться на вищому рівні.

Другий підхід передбачає зосередження на якісному аналізі проблем організації, розглянутих як довготермінові проблеми цієї організації. Крім того, можуть з'являтися і зважуватися нові проблеми, і одночасно можуть втрачати актуальність старі проблеми. Головним завданням при цьому є ідентифікація проблем, що впливають на організацію, а метою проведення аналізу є розкриття симптомів змін, що наближаються.

Таким чином, побудова системи маркетингової інформації за концепцією піраміди на основі ієрархічної структури включає чотири інформаційні рівні: дані, аналітичну інформацію, знання, рішення, а також систему стратегічного контролю, яка підключається до вищого рівня піраміди і, своєю чергою, базується на системі раннього попередження, в умовах трансформації підприємства є складним заходом, який має відбуватися за відповідною методологією висококваліфікованими виконавцями, а також за допомогою сучасних методів, інструментів і комп'ютерної техніки, які допоможуть виконати ці роботи.

1. Chodak D., Wackowski K. *Wybrane problemy konstruowania systemu wczesnego ostrzegania w biznesie na przykladzie telekomunikacji Polskiej* S. A. «Nowe trendy I rozwiazania w organizacji produkcji I zarzadzaniu przedsiebiorstwem», Warszawa. WNT, 1998. S. 66 – 83.
2. Krwawicz M. *Zasady kontroli dzialan strategicznych*. «Aktualne problemy w organizacji i zarzadzaniu przedsiebiorstwem», Warszawa. WNT, 2000. S. 155 – 170. 3. Klasik A. *Planowanie strategiczne*. PWE, Warszawa, 1993. 270 s.

УДК 339.188.4

Н.С. Гронська

Національний університет “Львівська політехніка”

ОСНОВИ МЕТАЛОГІСТИЧНИХ ВІДНОШЕНЬ В МЕТАСИСТЕМІ

© Гронська Н.С., 2001

Визначено вихідні положення стосовно предмета, об'єкта, методу металоґістики. Подаються властивості металоґістичних потоків, рівні перетворення матерії, постулати динаміки відкритої системи, гіпотези пов'язування мікро- та макрорівнів метасистеми.

The main issuers of metalogistic object and methods are shown in the article. The author explains us the characteristics of metalogistics flows, levels of transformation, dynamic principles of the opened system.

У багатьох університетах Європи та США проводяться численні наукові дослідження, які показують людину, як логічний пристрій для обробки інформації. Намагаючись копію-

вати усі біологічні функції людини, вдалось навіть розшифрувати її генетичний код. Усі наукові досягнення в галузі кібернетики та комп'ютерних наук свідчать, що перед людством постає вибір напрямку розвитку: шляхом природного дозрівання і ширшого використання звивин мозку чи шляхом створення штучного інтелекту?

Проте, оскільки не вдалось ще подолати відстань від теорії штучного інтелекту до природи гуманізму, переступити межу руйнування людського організму на клітинному рівні, з'ясувати вплив процесу перетворення усіх компонентів метасистеми на її життєздатність, то людство ще має шанс зважити усі можливі наслідки своєї діяльності, задуматись стосовно фундаментальних засад існування соціуму і віднайти нові можливості у старій системі постійного перетворення світу.

Враховуючи критичний стан порушення рівноваги між протилежними тенденціями технократичного та гуманістичного розвитку суспільства справедливою залишається загальноприродна потреба становлення нових наук, у тому числі, логістики. Окрім того, глобалізація світової економіки у сфері матеріальних, інформаційних, фінансових потоків, широке застосування логістики у вирішенні найважливіших народногосподарських проблем спонукають розглянути можливості логістики стосовно усвідомлення відносин та відношень у метасистемі. Підставою для цього є логістичне абстрагування взаємозв'язків між внутрішнім світом мікрорівня із зовнішнім світом макрорівня та можливість описання метасистеми на символічному рівні, оскільки вважається, що реальні системи невичерпні за своїми властивостями і для пізнання дійсності необхідно використовувати ті чи інші рівні абстрагування [6]. З цією метою за допомогою апарата логістики визначаються вихідні положення стосовно предмета, об'єкта, методу, постулатів металогістики, на основі яких визначаються властивості металогістичних потоків і їх вплив на стан метасистеми.

Металогістика – це процес перетворення матеріальних потоків на усіх стадіях зміни їх стану відповідно до інформативного наповнення метасистеми.

Предметом досліджень є зміна фізичних та метафізичних властивостей метапотоків.

Об'єктом металогістичних досліджень є логістичні ідеї трансформації відношень між різними рівнями метасистеми.

В основу металогістики закладено відображення еволюційного шляху металогістичних потоків методом дослідження природних зв'язків, вивчення природи відношень між взаємопов'язаними явищами, пізнання механізмів руху металогістичних потоків.

Ці методи мають фізичне, математичне і філософське спрямування. Але на відміну від раціоналістичної філософії вони не абстрагуються від природних зв'язків, на протипагу математичним формулам виражають залежність відношення між природою речей. Разом з тим, враховуючи вимоги соціальної логіки, стосовно потреби свободи взаємопов'язання фізичної та метафізичної дійсності, синтезують цілісне сприйняття їх функціонального характеру.

Функціонально металогістичні потоки ілюструють процес постійного синергетичного вдосконалення. Вони є символічним відбиттям відношень між продуктивними і репродуктивними зв'язками, які зберігають природні властивості об'єктів зв'язку і утворюють незмінні системи інваріантної тотожності руху складових хімічної та енергетичної субстанції матерії.

Дослідження руху металогістичних потоків проводиться на стику основних положень теорії трансметаморфізму, радієстезії, квантової механіки, силового поля, соціобіології.

За теорією трансметаморфізму (яка базується на визнанні перетворень в природі усіх хімічних елементів, в результаті чого змінюються стани матерії, що є носіями її власти-

востей: енергії, інформації, інерції) металогістичні потоки ідентифікуються з властивостями перетвореної матерії, а в основу процесу перетворення закладається цілеспрямований механізм руху. Оскільки вважається, що механізм руху – це основа постійного якісного перетворення усіх рівнів світової структури – від мікро- до макрокосму за універсальним законом всесвітнього кругообігу [3].

У мікросвіті за єдиним законом Природи рухаються мікрочастини речовини, наприклад, електрон навколо своєї осі і навколо ядра гвинтом. За траєкторією гвинт-гвинтом рухаються протони, нейтрони, мезони, піони. У макросвіті за спіральною траєкторією циліндричного гвинта рухаються фотони [1].

У безкінечному просторі Всесвіту усі макротіла і їх асоціації (планети і їх супутники, Сонце з планетами, зорі і галактики) мають кутовий момент обертання і крутяться гвинтом, тобто мають рівночасно орбітальний з рівночасним поступовим рухом.

Наша планета рухається довкола своєї осі, довкола Сонця та разом із Сонячною системою за аномалістичною орбітою Галактики. Ці рухи мають відцентровий і доцентровий напрямки, що зумовлює постійні перетини траєкторій і викликає різні зміни та перетворення. Так, внаслідок відцентрового напрямку руху планети довкола своєї осі змінюється пора доби, за доцентровим довкола Сонця – пори року, за доцентровим напрямком руху Сонця і Землі по екліптиці змінюється положення аномалістичної траєкторії Сонячної системи, що зумовлює зміну її потенціальної енергії. При русі Сонячної системи по аномалістичній орбіті Земля, то наближається до центра Галактики, то віддаляється, що зумовлює зміну швидкості її руху і обертання по галактичній орбіті і впливає на зміну перепаду висот рельєфу, на перерозподіл речовин кори на поверхні планети та формує геотектонічні елементи [4].

У геодезичному плані ці зміни відслідковуються за допомогою радіестезійного ревербератора, який здатний відчувати випромінювання від речей. Радіестезія вивчає закони формування благодатного довкілля. Будучи теорією ревербераторного, тобто акустичного відбивання, радіестезія допускає можливість координування людської діяльності за принципом: запит – резонанс – здійснення мети. Відповідником його є принцип: думка – слово – діло, а суміщення їх за тріадним підходом допускає можливість побудови моделі реалізації програми метасистеми за схемою тріадних перетворень ресурсного потенціалу [5]. “Базовий” ґрунт утворення і дії радіестезійного ревербератора – це, як твердить О.Чижевський, сфера людської діяльності, що не є матеріальна [9].

Приналежність металогістичних потоків не тільки до реальних, але також до метафізичних величин підтверджує теорія квантової механіки. З погляду сучасної квантової механіки металогістичні потоки здатні поєднувати в метасистемі два види величин: фізичні, які можна спостерігати і вимірювати, як наприклад, маса, кількість руху, енергія та метафізичні, які можемо сприймати тільки розумом і уявою [2] і які ми відносимо відповідно до “Єдиної теорії світу” [1] до четвертого стану перетворення матерії у фотони. За висловом М.Блонського, їх можна охарактеризувати поняттям комплексної амплітуди хвилі, що пов’язується з періодично змінюваною величиною розмаху у просторі переміщення металогістичного потоку.

Оскільки потоки фотонів є двигуном зрівноваження руху небесних тіл за їх орбітами, то їх відповідники металогістичні потоки за попередніми перетвореннями матерії є умовою зрівноваження сил дії і протидії, в тому числі, активної інформації в реальних ситуаціях. А

властивість ізоморфізму, в основі якої лежить однаковий принцип руху мікро- та макро- елементів різної природи, надає можливість метапотокам переносити інформацію із одного на наступний рівень метасистеми. Але дотримуючись положення, що навіть думка є матеріальною субстанцією, а слово і діло тим паче, сприймаємо випромінювання, як функціональну властивість перетворення матерії разом з такими її властивостями, як енергія, інформація, інерція, які без матеріальних носіїв не існують. Їх відтворюють металогістичні потоки, які створюють енергетичні поля у творчому процесі формування довкілля мистецького, економічного, соціального і проявляються в здобутках культури, освіти тощо. За допомогою енергетичного поля здійснюється також розподіл активної інформації. У силовому полі потенціальна енергія активної інформації зумовлює форму планети і взаємне розміщення окремих її частин.

За Шелдрейком розподіл “активної” інформації по системі є можливим завдяки тому, що елементи біологічної системи об’єднує енергетичне поле. Енергетичні поля описуються лініями руху фотонів у відцентровому і доцентровому напрямках і вони є носіями інформації в системі перетворення матерії. У такий спосіб метасистема засвоює “звички” функціонування, сигналізує про необхідність системних змін і виявляє можливості трансформації [7].

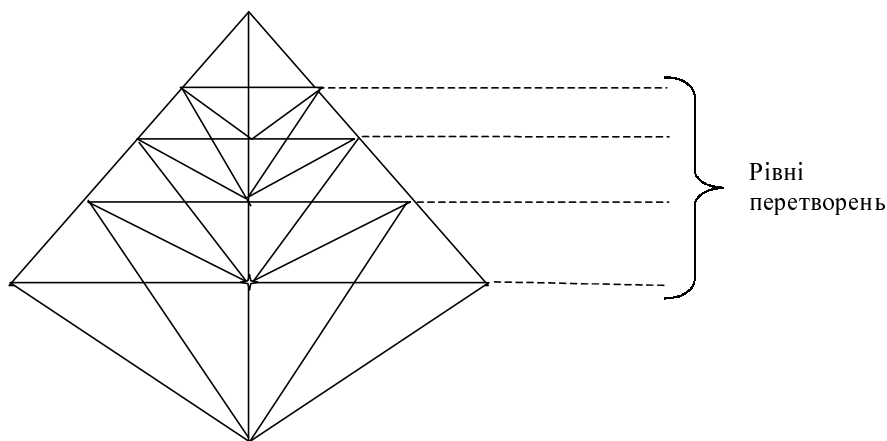
На противагу зрівноваженню поведінки фотонів соціальна поведінка людини, певною мірою, спричиняється генами. Генну інженерію представляє теорія соціобіології, яка ілюструє спадкову спроможність генетичних метапотоків передавати інформацію з мікрорівня на макрорівень метасистеми на основі закону подібності і спадковості. За цим законом усе суще розвивається за всезагальною схемою розвитку і підлягає однаковим принципам розвитку.

В основі сучасної еволюційної біології лежить принцип інваріантності, тобто збереження виду. Він притаманний і соціобіології, де реалізується за умовою тотожності відносин між різними соціальними верствами народу.

Таким чином, спроможність метапотоків передавати інформацію з мікрорівня на макрорівень метасистеми, сприяти засвоєнню “звичок” її функціонування, поєднувати фізичні і метафізичні величини, формувати довкілля, розподіляти активну інформацію в силовому полі та відображати траєкторії руху в мікро та макросвіті, – дають змогу подати логістичну модель глобальної метасистеми, як поєднання потоків біологічної енергії планети з енергетичними потоками Космосу. З’єднуючою конструкцією є форма яйця, в яку вписуються два транслятори планетарного та глобального рівнів.

Оскільки аналогічні транслятори притаманні також механізму зачаття життя в яйце-клітині та конструкції черепа людини, вони вписуються також в кожен звивину обертового руху усіх мікро- та макроструктур, то можемо стверджувати, що тільки дія цих трансляторів є джерелом єдності метапотоків на чотирьох рівнях перетворення: клітинному, органічному, планетарному, космічному. Ієрархічна послідовність процесу перетворень зображена на рисунку.

На клітинному рівні мікросвіту відбувається процес перетворення нейронів, протонів, електронів. На органічному рівні відбуваються перетворення генетичних кодів. На планетарному рівні у процес перетворення включаються інтелектуальні, матеріальні та духовні ресурси. На космічному рівні, утворюючи енергетичні поля, відтворюються і перетворюються фотони.

Ієрархічна послідовність процесу перетворень

Якщо ж уявити ці рівні в пропорціональних ритмах, то побачимо що для другого і третього ромбів характерним є збіг перерізів симетричної осі (за вертикаллю) і протилежної оборотної (за горизонтальним несиметричним розташуванням двох трикутників ромба). Цей переріз розташований в піраміді на одній третій від основи, де матерія не підпадає розпаду, що говорить про можливий гармонійний уклад між силами дії і протидії при перетворенні генетичного коду за участю рівнодійної сили перетворення інтелектуальних, фізичних і духовних ресурсів людини.

У цьому перерізі оборотна симетрія продукує логарифмічну спіраль, яка охоплює за законом дії фундаментальних констант π , “e”, простір як основу руху під впливом дії трансляторів, що описується натуральними логарифмами [10].

Таким чином, в основу створення інформації закладається дія, а в основу створення простору як форми – впорядкований рух. Отже, в структурі ромбовидних трансляторів метасистеми кодується ланцюг передачі інформації (інформаційних металогістичних потоків) між різними рівнями перетворення матерії.

Відношення між рівнями перетворення матерії визначаються частотою ритмічних коливань спіралі під впливом участі людини в процесі перетворення метапотоків, який супроводжується енергопоглинанням та випромінюванням.

Описуючи взаємодію енергопоглиначів (атоми, молекули, різні мікроструктури, клітини тощо) і енергоносіїв (фотони, електрони та інші частини проникаючого випромінювання) проф. Ф.Теличко стверджує: “Без участі енергетичного фактора немає процесів” [8].

Ефективність взаємодії енергопоглиначів і енергоносіїв має взаємопосилуючий та пульсуючий характер. За рівнянням експансії [10] можна допустити, що випромінювання посилюється при пониженій якості енергопоглинання і навпаки при підвищеній здатності енергопоглинання енергія випромінювання зменшується. У першому випадку функціональний стан клітин центральної нервової системи людини не порушується, а в другому – надмірне надходження в організм важких атомів зумовлює зміну хімічного та енергетичного балансу з відповідними наслідками в біосистемі. У сучасному довіллі підвищилось енергопоглинання метапотоків на мікрорівні, а енергетична інтенсивність метапотоків макрорівня знизилась. Тому зросла руйнівна сила і частота негативних ефектів на функціонування метасистеми в цілому, посилюється шкідливий вплив хімічного та енергетичного перевантаження довілля на людину. Енергетичним мостом у збалансуванні енергії

метасистеми може стати упорядкування відносин напруженості при передачі інформації шляхом синхронізації роботи інформаційних трансляторів. Зведення до точної взаємної відповідності роботи інформаційних трансляторів на усіх рівнях перетворення вимагає підтримання періодичності в перетинах траєкторій руху усіх мікро- та макротіл Космосу (на макрорівні перетинів потоків руху фотонів та на мікрорівні перетинів нейронів, електронів, протонів тощо), як і визначеного порядку схрещення вертикальної осі симетрії з горизонтальною віссю асиметрії інформаційних трансляторів.

Разом з відповідним ритмом активності суспільства схрещення траєкторій та їх проєкцій можна вважати механізмом ритмів геоплазми в надрах землі та ритмів фотонів у космічному просторі. Як відомо, також Сонце з його планетами, зорі в галактиках і самі галактики мають орбітальний і одночасно поступовий рух і тому їх траєкторії, як і проєкції цих траєкторій, теж постійно перетинаються. Це усе дає підставу сприйняти названі перетини за генезис закону Золотого перетину і назвати метасистему хресною, а природу її побудови та функціонування – корисним знанням, тобто хрестоматійним стосовно єдності природи і суспільства. Наявність у глобальній метасистемі чотирьох типів трансляторів передачі інформації за рівнями перетворення металогістичних потоків дає змогу стверджувати, що вони є джерелом енергії, яка заставляє крутитися не тільки нас і нашу планету, але й саме Сонце.

Динамізм метасистеми опирається на такі постулати рівноваги відкритих систем:

– підставою побудови метасистем є єдність і тотожність форм саморуху субстанцій логістичних потоків на мікро– і макрорівнях;

– розвиток саморуху матерії в системі пов'язань внутрішніх та зовнішніх металогістичних потоків є наслідком перетворень таких її властивостей, як енергія, інформація, інерція, ізоморфізм;

– баланс внутрішньої енергії метасистеми досягається за рахунок вдосконалення відношень в процесі випромінювання і поглинання енергії;

– відновлення чи підвищення якості відношень між металогістичними потоками зумовлене ієрархічним процесом об'єднання менших систем у більші, в тому числі, біологічних, технічних, економічних, соціальних.

За основу можливої єдності останніх приймаються гіпотези стосовно пов'язання відношень між мікро- і макрорівнями метасистеми. В їх числі є:

– закони руху елементарних частин на мікрорівні аналогічні законам руху металогістичних потоків на макрорівні;

– структура метасистеми мікрорівня подібна до структури метасистеми макрорівня;

– в основі динаміки метасистеми закладена асиметрія полярних складових;

– гармонійні відношення між складовими елементами внутрішнього та зовнішнього рівнів базуються на теорії інваріантності;

– видозмінність метасистеми макрорівня є наслідком її видозмінності на мікрорівні.

Узагальнення теоретичних положень у логістичній моделі метасистеми дає змогу зробити такі висновки:

– металогістичні потоки мають властивості перетворених станів матеріальних потоків, які повинні визначатися певними відношеннями між собою і з елементами інших множин метасистеми;

– метасистема термодинамічна, оскільки вона є відкритою для сприйняття і передачі інформації;

– динамічна рівновага відкритих систем зумовлена перехресним рухом її елементів в горизонтальному та вертикальному напрямках за відцентровим та доцентровим скеруванням;

– логістична модель метасистеми зорієнтована на трансляцію інформації. Вхідною інформацією для метатранслятора є дані для реалізації програми метасистеми, вихідною – проміжна мова духовного спілкування у космічному просторі.

Логістична модель глобальної метасистеми та теорія металогістики дає підставу для осмислення грецьких слів альфа і омега, під якими, в переносному значенні, розуміється початок і кінець створення Сонячної системи. У реальному світі альфа – стан речовин (матерія з її наповненням інформацією), їх зв'язок з іншими започаткованими частинами в процесі перетворень на клітинному та органічному рівнях. Омега – довжина яйця в периметрі довкола метасистеми як моделі Всесвіту. Оскільки орбіта Землі та периметр Всесвіту яйцеподібні, тобто однакові за формою, то для збереження цієї форми мусять бути однаковими за змістом мета руху і стратегії реалізації програми Природи.

1. Блонский Н. *Основы единой Теории Мира / Наука – Фантастика*. 1999. № 3. С.20–22. 2. Богачевський І. *Метафізика у фізиці / Універсум*. 1999. № 11–12. С.11. 3. Васильченко С., Холодна Н. *2015 рік / Перехід IV*. 2000. № 1(3). С.62. 4. Галабуда М. *Земля і Космос / Львів, 1999*. 5. Гронська Н. *Технологія маркетингових перетворень / Вісн. ДУ “Львівська політехніка”*. 1999. № 369. С.94. 6. *Енциклопедія кібернетики*. Т.2. Київ, 1975. С.338. 7. Майкл і Джуді Бопп. *Перетворення світу. Вплив силового поля: процеси і стратегії органічної взаємопов'язаності / Пластовий вісник*. Ч. 3. Львів, 2000, С. 11. 8. Теличко Ф. *Стан довкілля визначає якість людського фактора і програму нашого життя / Універсум”*. 1999. № 9–10. С.42. 9. Чижевський О. *Космический пульс жизни. Земля в объятиях Солнца. Гелиоатаракия*. М., 1995. 10. Шевелев И., Муратаев М., Шмелев И. *Золотое сечение: Три взгляда на природу гармонии*. М., 1990.

УДК 658.075.8

М.С. Дороніна

Харківський державний економічний університет

ПРОБЛЕМИ СТВОРЕННЯ МЕТОДОЛОГІЇ УПРАВЛІННЯ ПОТОКОВИМИ ПРОЦЕСАМИ ПІДПРИЄМСТВА

© Дороніна М.С., 2001

Розглядаються проблеми, які постають перед вченими та практиками при визначенні методичних засад та практичних засобів ефективного управління потоковими процесами підприємств як соціально-економічних систем. Сформульовані напрямки розвитку деяких науково-методичних досліджень цих проблем.

In given article problems, which are to be solved by scientists and practitioners while determining methodical basis and practical means of effective management of enterprise flow-processes as a socio-economic system, are considered. Directions of evolution of some scientific-methodical researches on those problems are described.

Життєздатність підприємства як соціально-економічної системи залежить від якості обмінних процесів, за допомогою яких воно задовольняє свої потреби і потреби ділових партнерів. Обмінні процеси реалізуються через систему взаємозв'язків у формі потоків різної природи. Управляти потоками підприємства в сучасних умовах досить складно. Це зу-